

(0138)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

AQUEST NÚMERO 10 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'50. — EXTRANGER, 2'60.

Las elecciones de demà

CANDIDATS DE LA SOLIDARITAT CATALANA

Somatén electoral

—Ciudadans, tots á votar!
Catalunya us ho demana!

ESCENA II

ELS MATEIXOS Y ELS QUATRE GATS

Els quatre gats.—Senyó Idol... ¿qué s'ha de fer?... Tothom se llença al carrer... Vé l'hora del escrutini i hem de pendre un determini.

ESCENA III

ELS MATEIXOS, MENOS ELS QUATRE GATS

L' Ex-Idol.—Donchs, com anavam dihent, pobre Jipi impenitent, crech que tindrém ocasió de mudarte de coló...

ESCENA IV y última

ELS MATEIXOS, els QUATRE GATS y aviàt CRUCIFIJO Els quatre gats (entrant esferehits).—Senyor... senyor...

Allí dalt

Es l'hora del despaig. Sant Pere, en veu alta, està llegint l'extracte de las comunicacions rebudas, que Nostre Senyor aproba ó desaproba, segons els cassos, ab quatre paraules secas y ben ditas.

—Aquést, en efecte. —Donchs bé; escriu avuy mateix á Roma, y digas als cardenals de la Congregació que m'oposo terminantment á que 's fassi sant al beato Oriol, si es que tots els seus mérits consisteixen en aquesta metamorfosis dels talls de pastanaga en unsas d'or.

—Pero si us torno á dir que las sevas unsas eran bonas; tan bonas com las que simultáneamente s'encunyavan á la fábrica de Madrid...

—Realment; sant Jaume, qu' es patró d' allí, aquest día me'n deya alguna cosa. —Donchs ja ho veus: el beato Oriol, imparcialment jutjat, no es ni més ni menos que un falsificador de moneda, un fabricant d' unsas sevillanas!

L Sr. Serra y Rafart se presentava candidat anti-solidari per Vich, y com á tal l'anunciava El Progreso. Pero comrent que aixís no feya prou el joch del Huelin, s'ha retirat, pera dedicarse á apoyar descaradament al candidat caciquista.

Diálech: —Y bé, ¿per qué tant en Sol com en Lerroux están tan enfadats ab aixó del copo? —Home, es molt senzill, perquè ells no tenen forsa pera poderlo fer.

Una frase que s'atribueix al caciquista Canals, candidat per Valls: —Si no gano con los votos, ganaré con los mausers.

much del cultiu del arrós que, segons diu, extén el paludisme. Podrá ser aixís, si ell vol; pero per lo que toca á paludisme no'n coneixem cap de tan perniciós com el caciquista que está apoderat d' aquell districte.

A Zaragossa hi ha hagut gran marejada ab motiu de la confecció de la candidatura. Y en mitj de las rahóns, en Paraiso digué que era qüestió d'honor treure diputat á n'en Moret.

En Lerroux no 's cansa de dir:—Lo que es en las elecciones de domingo, no me dejaré robar. Y Barcelona, al sentirlo, recorda aquell refrán: «Piensa el ladrón...»

Llegeixo: «Son molts els carrers en els que 'ls vehins han constituït comissió quin objecte es fer visitas domiciliarias pera demanar el vot pera la candidatura de Solidaritat.»

Parla en Salmerón á Girona, y diu: «Queremos que la trampa perezca, que la ley surja, y no sea más conclucada por el gobierno. El pueblo por la ley, ya que el gobierno está contra la ley.»

En Lerroux s'ha declarat tonto de solemnitat. Y ho prova l'haver presentat candidats seus en alguns districtes de Catalunya, per dos motius: Primer: pera fer descaradament el joch del govern...

Un aficionat als aucells, classificava aixís la candidatura lerrouxista: L'Estébenez, un canari.—En Lerroux, un esparver.—En Serraclará, un pinsá.—En Mir y Miró, un pájaro bobo, y en Sol y Ortega, un lloro disecat.

«Van ahora al copo, á una verdadera provocación, á lanzar al partido fuera de los terminos legales; van a provocarnos de tal modo, que si en mí estuviera, la revolución invadiría las calles el domingo próximo. Estoy dispuesto á ser el primero en presentar mi pecho y derramar mi sangre.»

De la Solidaritat demé l'arbre ple de fruita: demé l'aném á collir; no hi faltis, que ja es madura. Del 25 de Novembre del famós 1905 fins aquest moment històrich, ¡qué se'n ha fet de camí!

Avuy me mirava 'l Sol, sortint allá al lluny del mar. —Surt, pobre Sol; surt—li he dit: ¡demá no surtirás pas!

Quan veig á certa quitralla que á don Nicolau critica, ben lluny de sentirme irat, ¡me vé una passió de riure!

En Lerroux y en Sol y Ortega, ¡quina parella més xusca! Es alló que diu el ditxo: Den els cria y ells se juntan.

Vente el nas y las orellas; vente l'ánima, si vols; vente l'ayre que respiras, pero no 't venguis el vot.

21 d'Abril... ¡Quin goig deurán fer demá las urnas! 21 d'Abril... ¡Quin día más hermos per Catalunya!

Creume, llevat dematí y vota d'hora, company: un cop el vot es á l'urna, ja ningú te 'l pot birlar.

Minyona, avuy hi ha eleccions y no estich per més endergas; me'n vaig á votá... En tornant ja seguirém la conversa.

La fraternitat ens lliga, tenim rahó y som els més; que vajin sonant els músichs; d'aquest castell ¡quí 'ns en treu?

Désat, antisolidari, que enfrent teu hi ha tot un poble, y pel camí electoral ja no hi pots anar ni ab rodassas. Ahir, meriendas famosas; avuy, casi bé á recó: amich, la roca Tarpeya no es gayre distant del Coll.

Recaudat fins á la fetca. 21'60

Suscripció á favor de la Solidaritat Catalana

Recaudat en l'Administració de LA CAMPANA y La Esquella. A. C., Ptas. 2.—F. C., 1.—Moka, Soka y C., 2.—Ramón Puncernau, 3.—Francisco Pahisa, 1.—Bartomeu Betriu, 1.—Un de 'n Salmerón, 0'10.—Un jove de Tarrassa, 2.—Maximi Millastres, 1.—Germans D., 5.—R. Carassona, 0'25.—J. B. B., 1.—J. J. V., 1.—E. S. Z., 0'50.—R. B., 0'25.—G. B., 0'25.—G. L. Ll., 0'25.

CORRESPONDENCIA

Caballers: Conrado Carré, José M. de Gracia, Elisheu Moreno y Cervera, Dos geroglíficairistas, Amadeu Nadal, Un del Príncep del Congo, Padrí de Sau, Ramiro Espinosa, Gabriel Penco, M. C. (a) Marqués de las Campanillas, Anton Quer, H. Nadal, Un enemich de 'n Moreno, Nadal y Cap d'any, Un de cap á Port de reix, A. Quer, Dos que no fuman, Un aprenent barbó, En Pobre Malagarriga, Dos nyebits de Granollers, Angel Tarí y Nen, Metalurgich y Lluís Juher: No pot ser.

Caballers: José P. R., M. Ballbé A., Joaquim Costa, Moka Soka y C., Tres calandris de Masnou, Joaquim Quer, Lluís Foronda (a) Garsa, R. A. (a) Pau de las Calas Curtas y Enrich Bonagarriga (a) Suat: Farém els possibles.

Caballer: E. Mestres y Llorens: Me comensava á agradar, pero quan he arribat á alló de 'ho fada', he dit: per tot te deixó.—A. Delpi: ¿Cóm s'ha de titular aixó, epígramas ó catxets de estrignina?—Xenius: Els seus ninots tenen un cayent japonés que 's fa d'alló més simpátichs. Vosté decoraría molt bé els menjadors de las torretas de San Gervasi... ¿per qué no s'hi dedica?...—Poeta Borni: Y sort, ademés... Si tingués desarrollat el segon sentit corporal apreciaria la coixera dels seus versos.—Pere Romaguera: No 'ns has convenut del tot. Y es llástima, perquè 's veu que vosté es un bon solidari. Aconselemos al pensar que, avuy com... demá, val més un mal vot de un ciutadá que un bon vers de un poeta.—Un barber de C.: ¿Es á dir que 'l ruellada va volant ab sas alas, mentres se sent un cant filarmónic?... Ara vegi, ¡quí ho havia de dir!—F. Bosch y Montanya: Y es clar, home!... Avans de aspirar á la inserció ha de deixar d'escriure hoposarse aixís ab h; lo mateix que aixó de solidaritat que faria riure als lectors.—Francisco Escaló: No 'ns en recordém bé, pero 'ns sembla que no.—Toni Cap-de-fusta: Es molt incorrecta.—J. A., y J. M.: No podém publicar las cartas que 'ns envían, per diferents motius.

Impremta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olim, número 8 Tinta Ch. Lorrilluz y C.

La Solidaritat al ex-emperador

—Apa, no siguis testarut: ficat aquí dins y calla.